

jo naturligtvis regne paa forskjellig Maade, og jeg tør ikke nægte, at der ogsaa her kan regnes paa en anden Maade end den, jeg har brugt; men Saameget er i alt Fald vist, at det vil være det langt overveiende Fleertal af Haandværkere tilladt at bosætte sig paa Landet. Det forekommer mig derfor ikke, at der er tilstrækkelig Grund til at optage Sædelmagere, thi det Samme, der kan siges om dem, vil omtrent ogsaa kunne siges om Bødfere, Malere m. fl. Forslagene under Nr. 21 og 22, der ere stillede af den høitærede Indenrigsminister, ere tiltraadte af Udvalget. Det vil sees, at de angaae et Spørgsmaal, der senere vil komme for, nemlig om Brændeviins-handel paa Landet; de slutte sig som nødvendige Supplementer til de andre Bestemmelser om denne Gjenstand, saaledes som disse vedtoges ved den Behandling.

Forslaget under Nr. 23 er kun en ubetydelig Redaktionsforandring. Med Hensyn til § 41, da have paa Bladet Nr. 64 nogle ærede Medlemmer stillet det Forslag, at Bærtshuushold skal, hvor Markeder afholdes paa Landet, være tilladt alle de omboende Beboere. Jeg veed ikke ret, hvorvidt det skulde være nødvendigt at gjøre et saadant Tillæg; men i ethvert Tilfælde forekommer det mig ikke, at der kunde være Noget imod at vedtage denne Bestemmelse; da der nemlig i Paragraphen er omtalt Bærtshuushold, kunde det være muligt, at man ikke vilde ansee det her Omspurgte for tilladeligt, naar det ikke stod der. Endringsforslagene Nr. 25, 26 og 27 angaae blot Forandringer i enkelte Ord. Under Nr. 28 har et æret Medlem stillet et Forslag, at blandt disse Smaagjenstande, som det skulde være tilladt at tage Borgerkab paa uden at give Betaling derfor, skulde ansøres Traad og Garn. Mig forekommer dette Tillæg aldeles overflødigt, da der er anført eksempelvis flere lignende Gjenstande. Det vil neppe være nødvendigt at anføre flere Exempler, saameget mindre som disse Artikler, Traad og Garn, i det Mindste her i Kjøbenhavn, netop forhandles af saadanne Personer, der ikke have Borgerkab, og saaledes allerede nu henses til den ringere Handel.

J. F. Petersen: Det glæder mig, at den ærede Ordfører ikke havde nogen anden Indvending mod det Forslag, jeg har stillet til § 52, end at det var overflødigt. Naar jeg har foreslaet at tilføie „Traad og Garn“ til disse Artikler, som ere nævnte i Paragraphen, saa betragter jeg det ogsaa selv nærmest som en Redaction. Imidlertid har jeg hørt, at Meningen herom kan være deelt. Jeg har derfor troet, at det var rigtigt at nævne ogsaa disse Artikler, for at ingen Tvivl derom kunde opstaae i saa Henseende.

Minestad: Jeg skal med Hensyn til, hvad der er ytret af den ærede Ordfører om Traad og Garn, dog gjøre den Bemærkning, at der ikke gives Borgerkab paa Traad og Garn her i Kjøbenhavn, men at der gives Bevilling paa Handel med i den Landst Traad og Garn, hvilket har havt til Følge, som enhver Traadhandler vedkender sig, og som ogsaa er blevet udtrykkelig udtalt i en Skrivelse til Indenrigsministeriet, at der ikke eksisterer en eneste Traad- og Garnhandler, som i sin Boudik har en eneste Vare, hvormed han er berettiget til at handle. Det er den virkelige Tilstand; thi der gives overhovedet ikke indenlandst Traad, og indenlandst Garn bruges ikke her i Kjøbenhavn, men kun paa Landet. Naar man vil gjøre dette Forslag om Traad og Garn, saa skal man da idetmindste vide, hvad man siger; man taler ikke om den Slags Handel, som nu lovmæssig findes i Kjøbenhavn, men om den, som ulovmæssigt findes der, og som kan blive meget stor.

Indenrigsministeren: Det Forslag, som jeg har tilladt mig at stille til disse §'er, er et Redaktionsforslag. No. 21 og Nr. 22 have samme Charakter som Forslaget No. 26. Det vil nemlig erindres, at der blev opkastet nogen Tvivl — efter min Mening, rigtignok uden Grund — om Forholdet mellem den almindelige Handelsadkomst og adskillige af de særlige Adkomster, — hvorvidt disse særlige Adkomster begrundes en Undtagelse, saaledes at den almindelige Adkomst ikke var tilstrækkelig, med mindre den særlige kom til, eller om Forholdet var